

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 85/2017
01.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Антал Јухаса, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1358/16 од 28.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 01.02.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Антала Јухаса поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1358/16 од 28.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К 421/15 од 13.06.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од две године.

Према окривљеном је изречена и мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три године, рачунајући од дана правноснажности одлуке, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања мере.

Оштећени је за остваривање одштетног захтева упућен на парницу.

Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка суду у износу од 126.532,35 динара и трошкове обрачунате на име паушала у износу од 10.000,00 динара у року од 10 месеци од правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1358/16 од 28.11.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА а пресуда Основног суда у Врбасу К 421/15 од 13.06.2016. године, потврђена.

Против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1358/16 од 28.11.2016. године, бранилац окривљеног АА, адв. Антал Јухас поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Антала Јухаса, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Према томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, адв. Антал Јухас, истиче да је доношењем другостепене пресуде повређен закон из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, јер је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци погрешно примењен закон, из чега произилази да се наведена пресуда побија због повреде закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, због које повреде би захтев био дозвољен, али се не опредељује у чему се ова повреда материјално правне природе састоји.

Наиме, бранилац окривљеног АА, адв. Антал Јухас, у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева наводи да другостепени суд није утврдио узрочно – последичну везу између пропуста у вожњи оптуженог и настале саобраћајне незгоде, да није разјаснио и утврдио да ли би у случају вожње прилагођеном брзином други учесник – ББ могао објективно уочити испред себе осветљење или осветљено или неосветљено возило и на време предузети кочење,

а имајући у виду и налаз односно допунски налаз и мишљење вештака Факултета техничких наука.

Из наведеног произилази да бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости не наводи коју одредбу закона је повредио другостепени суд, већ полемише са разлозима другостепене пресуде, а што би представљало повреду закона из члана 460. ЗКП, а која повреда не представља разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Како је, дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено (члан 439. тачка 2) ЗКП), док се у суштини указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, адв. Антала Јухаса, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић